

foreningen 2 foreldre

Deres ref
14/3734

Vår ref

Dato
05.03.2015

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo
postmottak@bld.dep.no

Høringsuttalelse fra Foreningen 2 Foreldre til NOU 2014:9 - Ny adopsjonslov

Sammendrag

Foreningen 2 Foreldre mener at lovgivningen på familieområdet bør være normativ, grensesettende og tydelig. Den bør fremme likeverdig foreldreskap som norm.

Barnelovgivningen bør være oppdatert, og tilpasset samfunnsutviklingen.

Det er F2Fs holdning at foreldrenes rettsposisjonen i forhold til sitt barn generelt bør styrkes.

En rekke av de problemene som tas opp i NOU 2014:9 er symptomer på en utydelig og lite konsekvent lovgivning.

F2Fs holdning til stebarnsadopsjon kan oppsummeres slik:

- Barn har som utgangspunkt rett til et familieliv med begge sine biologiske foreldre og begge familiegrener.
- Normalt vil det være til barnets beste å ha best mulig samlet foreldrekontakt,.
- Biologi, og ikke den ene forelderens ønske, eller en tredjeparts vurderinger, bør avgjøre hvem som er barnets foreldre.
- Det må være sterke grunner for å tillate stebarnsadopsjon, når de biologiske foreldrene er i live.
- Stebarnsadopsjon der begge foreldrene er i live er i realiteten et brudd mellom barnet og en av de biologiske foreldrene. Lovreguleringen må derfor først og fremst rette seg mot kriteriene for å tillate et endelig brudd mellom barnet og en av dets foreldre.
- Barn må i det lengste skånes fra å måtte ta negativt standpunkt til sine foreldre.

FNs barnekonvensjon og Den europeiske menneskerettighetskonvensjonen verner barns rett til familieliv med sine foreldre

FNs konvensjon om barnets rettigheter ("barnekonvensjonen") er ratifisert av Norge og er inkorporert i norsk lovgivning gjennom menneskerettighetsloven. Ved motstrid mellom nasjonal lovgivning og barnekonvensjonen, har barnekonvensjonen forrang. Dette danner et viktig bakteppe for nasjonal norsk lovgivning relatert til barn.

F2F vil peke på flere artikler i barnekonvensjonen i denne sammenheng:

Artikkel 2 nr 1: " De stater som er part i denne konvensjon, skal respektere og sikre de rettigheter som er fastsatt i denne konvensjon for ethvert barn innenfor deres jurisdiksjon, uten diskriminering av noe slag og uten hensyn til barnets, dets foreldres eller verges rase, hudfarge, kjønn, språk, religion, politiske eller annen oppfatning, nasjonale, etniske eller sosiale opprinnelse, eiendomsforhold, funksjonshemming, fødsel eller annen stilling."

Artikkel 7 nr 1: "Barnet skal registreres umiddelbart etter fødselen og skal fra fødselen ha rett til et navn, rett til å erverve et statsborgerskap, og, så langt det er mulig, rett til å kjenne sine foreldre og få omsorg fra dem."

Artikkel 9 nr 3: "Partene skal respektere den rett et barn som er atskilt fra en eller begge foreldre har til å opprettholde personlig forbindelse og direkte kontakt med begge foreldrene regelmessig, med mindre dette er i strid med barnets beste."

Artikkel 18 nr 1: "Partene skal bestrebe seg på å sikre anerkjennelse av prinsippet om at begge foreldre har et felles ansvar for barnets oppdragelse og utvikling. Foreldre, eventuelt verger, har hovedansvaret for barnets oppdragelse og utvikling. Barnets beste skal for dem komme i første rekke."

Det bemerkes at når barnekonvensjonen snakker om foreldre er det de biologiske foreldrene som menes.

Når det snakkes om "partene", så er det den norske staten som gjennom nasjonal lovgivning er forpliktet til å sørge for at FNs barnekonvensjon etterlevs. I den engelske originalteksten er begrepet "state parties" brukt. Dette har dessverre noe misvisende blitt oversatt til norsk med "partene", mens forpliktelsene påhviler staten.

Også Den Europeiske menneskerettighetskonvensjonens artikkel 8 har klare bestemmelser om rett til vern av familielivet. Barnets nærmeste familie vil være (biologiske) foreldre, og eventuelle søsken.

Internasjonale konvensjoner pålegger altså den norske staten sterke forpliktelser til å etterse at barn har et familieliv med sine foreldre, og staten er forpliktet til gjennom nasjonal lovgivning å tilrettelegge for barnets familieliv med begge (biologiske) foreldre.

Stebarnsadoptionsjoner ofte en fortsettelse av saker etter barneloven - grunn til å være svært restriktiv med stebarnsadoptionsjoner

Stebarnsadoptionsjoner er ikke sjelden en fortsettelse av saker etter barneloven, hvor det ofte er to ressurssterke foreldre som havner i retten fordi begge ønsker mest mulig tid sammen med barnet. I disse tilfellene kan stebarnsadoptionsjoner forenklet omtales som "adoptionsjon som metode i barnefordelingskrig". Stebarnsadoptionsjoner betyr vanligvis at barn og en forelder får krenket sine gjensidige familiebånd (unntatt i tilfeller hvor en av foreldrene er død.) Myndighetene bør derfor være meget restriktive når det gjelder å innvilge stebarnsadoptionsjoner, og ha som målsetting å redusere antallet stebarnsadoptionsjoner.

I utgangspunktet mener vi at alle anstrengelser må være rettet mot at barn får en oppvekst i så god kontakt som mulig med sine biologiske foreldre. Dette mener vi er den overordnede operative forståelsen av "barnets beste".

F2F viser også til forarbeidet til revisjonen av barneloven sommeren 1997. I henhold til Ot.prp. 56 (1996-97) s. 43ff skal det nå være meget sterke grunner til at ikke begge foreldrene kan ha del i felles foreldreansvar. Det kan ikke tolkes på annen måte enn at myndighetene selv mener at restriksjonen på stebarnsadoptionsjon, som jo ikke er mulig uten samtykke fra foreldre med del i foreldreansvaret, strammes ytterligere til.

Senere har det også blitt normen gjennom endringer i barneloven at samboerfedre også får foreldreansvar for sine barn som utgangspunkt. Det har da etter hvert også blitt rettspraksis at foreldre som ikke automatisk har del i foreldreansvaret, men ønsker dette normalt får det hvis saken settes på spissen i en rettsprosess.

Å styrke barns familiemessige tilknytning og sikre familiebåndene mellom barn og begge foreldre har vært en villet utvikling over tid, både fra samfunnets og fra lovgivers side.

Det er ikke det offentliges rolle å bryte ned familiebånd

Tradisjonelt har familien vært et domene skjermet fra offentlig innblanding, gitt av private valg og biologiske slektskapsbånd. Å være forelder er i utgangspunktet et naturgitt mandat, som normalt ikke skal overstyres av det offentlige. Det biologiske prinsipp gir et 100% ubestridt utgangspunkt for foreldreskapet. Dette gir trygghet og legitimitet.

Stebarnsadoptionsjoner vil normalt bety at en forelder har gitt fra seg eller blitt fratatt foreldreansvaret for sitt barn. Det bør ikke være det offentliges rolle å bidra til nedbrytning av familiebånd mellom barn og foreldre.

Enhver beslutning av offentlige organer eller enkeltpersoner vil alltid være forbundet med en viss grad av tvil om legitimitet, da det ofte er basert på mange usikre antakelser.

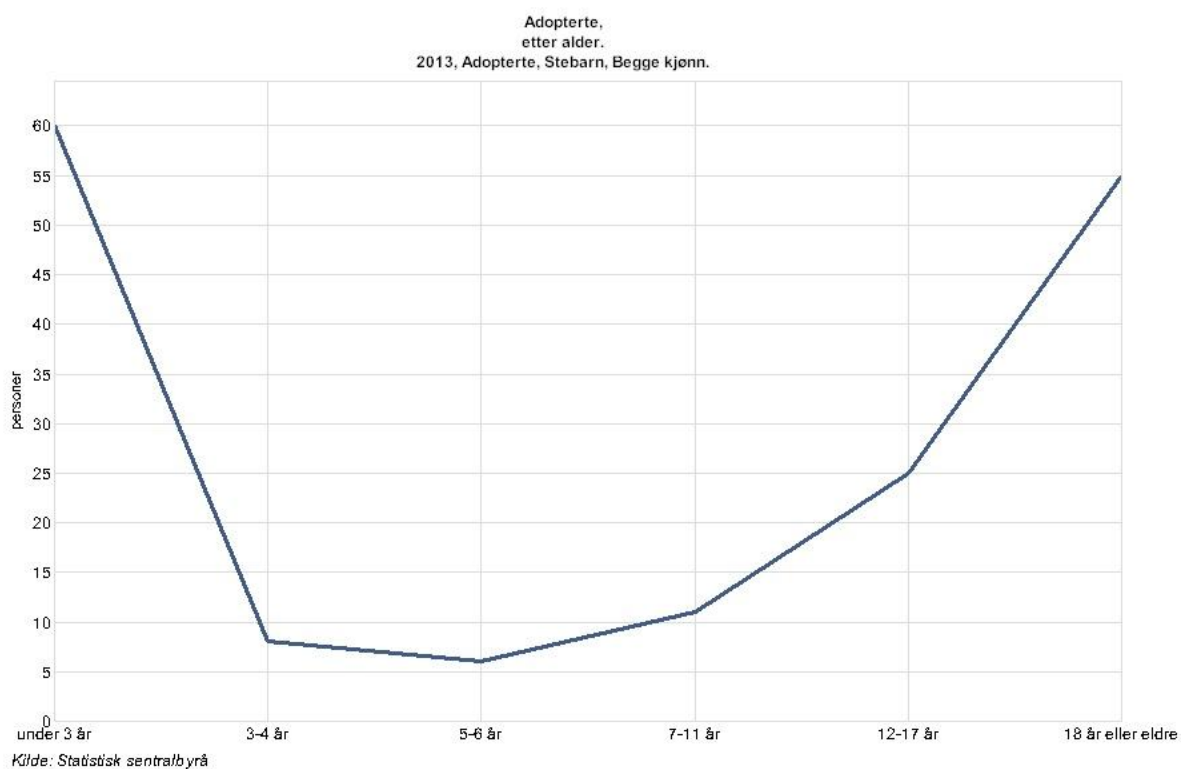

En av grunnene til at ekteskapet i tidligere tider har stått sterkt er at dets hovedfunksjon har vært å sikre videreføring av slekten og at barna får tydelig familietilknytning.

Når finner stebarnsadoptsjon sted?

I SSB's statistikk over stebarnsadoptsjoner viser tallene et påfallende mønster. Antallet adoptsjoner før barnet er fylt 3 år er større enn resten av aldersgruppen til sammen. Deretter stiger tallet dramatisk for myndige personer. Kan dette si noe om legitimiteten og barnets grad av medbestemmelse?

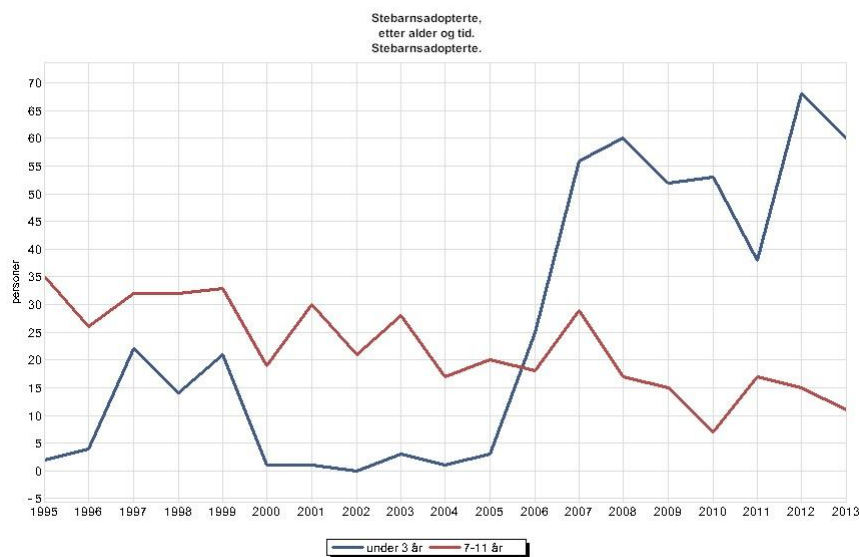
Man kan anta at adoptsjoner før barnet fyller 3 år skyldes mødre som ikke deler foreldreansvaret med den biologiske faren. Det antas at en stor del av disse har reelt sett ukjent far, gjennom sæddonasjon, noe som ikke er tillatt i Norge.

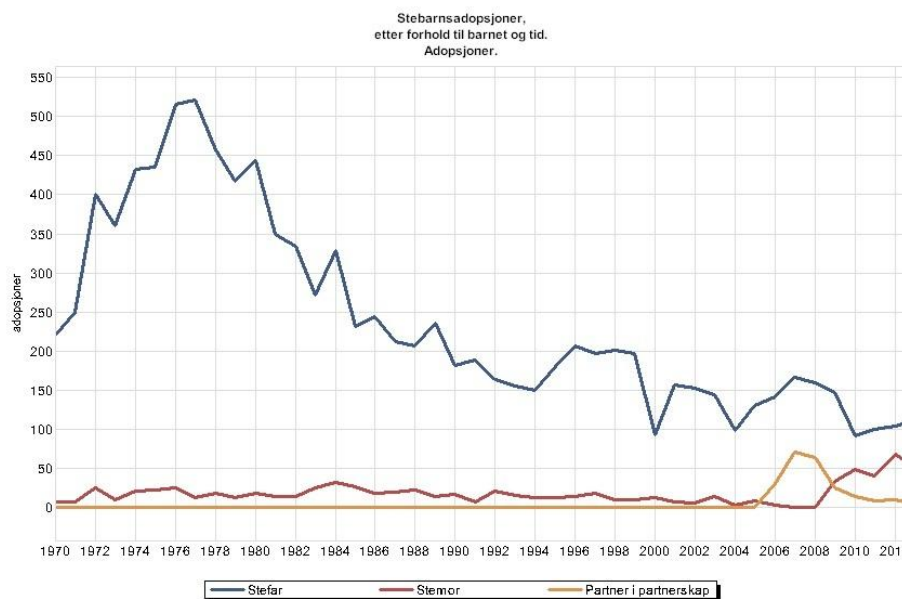
foreningen 2 foreldre

Like interessant er det å se utviklingen over tid for stebarnsadoptsjoner av de minste barna.

Som man kan se, så gjør adopsjon av barn i den yngste aldersgruppen et dramatisk hopp i 2006, med 14 ganger så mange adopterte.

Det biologiske prinsipp bare på morssiden?

Det er også interessant å se hvem som adopterer. Flere stefedre stebarnsadopterer, altså er det gjennomgående barn og fedre som opplever sine familiemessige bånd truet av

foreningen 2 foreldre

stebarnsadopsjoner. Mødre stiller i utgangspunktet sterkere i og med at de automatisk, i motsetning til mange fedre, oppnår foreldreansvar ved fødsel. Slik sett kan vi si at det biologiske prinsipp først og fremst gjelder på morssiden.

I enkelte miljøer synes det nå å ha blitt trendy med en løsere tilknytning til barnets far. Mens utviklingen på andre områder er at fedre kommer sterkere på banen, heller denne utviklingen i motsatt retning. Stebarnsadopisjon bør derfor innskjerpes, ikke slippes løs.

Legitimiteten av en adopisjon

For utenlandsadopisjon, der det er to foreldre som adopterer, er prosessen med å finne matchende foreldre ofte en langvarig prosess, 100% offentlig styrt, og hvor det stilles strenge krav til hvem som kan få adoptere.

Ved stebarnsadopjisjoner er det den ene foreldereren som velger den nye "foreldereren" ut fra sine egne preferanser, ofte basert på forelskelse og et følelsesmessig forhold. Mer problematisk blir det når adopisjon finner sted, der det er biologiske foreldre som fortsatt ønsker å være foreldre for barnet.

Adopisjon representerer et endelig juridisk og praktisk brudd med det biologiske opphavet. Det bør derfor være hevet over en hver tvil at foreldreskapet til den opprinnelige foreldereren er avsluttet og uaktuelt å gjenoppta.

Dersom en forelder er fradømt foreldreansvaret, eller ikke har fått ta del i dette grunnet den andre foreldereren, bør adopisjon ikke finne sted uten at det ligger særlige behov for barnet til grunn.

Foreldreansvaret, som i allefall opprinnelig var tiltenkt en sentral rolle i barnelovgivningen, bør styrkes.

For det første bør det bli automatikk, i størst mulig grad, i at biologiske foreldre får foreldreansvar. Fravær av foreldreansvar bør først og fremst skyldes at dette er fradømt, frivillig oppgitt eller død. Først når det uten enhver form for tvil om legitimiteten til at en av foreldrene er uten foreldreansvar vil en adopisjon, der en forelder blir erstattet av en annen, bli uproblematisk.

Bonusforeldre har allerede en mulighet til å kunne bidra overfor barnet som gode voksne hjelpere. Det er mulighet for bostedsforelder å autorisere informasjon gis til bonusforelder. Det er også mulighet for bonusforelder å tilgodese barnet som en arving gjennom testamente. Hovedhensikten, i tilfeller der det kun er ene foreldereren som adopterer, og den andre allerede har foreldreansvar, må være å tildele myndighet til en ny person for at denne bedre skal kunne fylle en forelderrolle. For eldre barn vil det her også være et følelsesmessig aspekt.

foreningen 2 foreldre

Det pågår nå lovarbeider med tanke på å styrke foreldreansvaret og likeverdig foreldreskap. Noe som hovedsakelig gjelder biologiske foreldre.

Allerede er det slik at det å miste foreldreansvaret har en høy terskel. Tilsvarende bør det være en ennå høyere terskel for adopsjon i dette landskapet. Noe som mer tydelig bør fremgå av lovteksten.

Adopsjon mot en forelders vilje

En adopsjon, mot en forelders vilje bør ha en helt tydelig ekstraordinær situasjon som bakgrunn. Slik adopsjon bør være unntaket snarere enn regelen. Å ha i lovteksten formuleringer av typen «bør ikke» er ikke sterke nok til å tydeliggjøre hvor skillet skal gå.

Stortinget bør være seg sitt ansvar bevisst som lovgiver og ikke gjenta tidligere unnlåtelsessynder i barnelovgivningen. Vi trenger en tydelig lovreguleringskraft, slik at resultatene styres av lovgiver og ikke av rettspraksis som "utvikles tilfeldig".

Vilkår for adopsjon av stebarn - kommentarer på konkrete formuleringer og forslag i NOU 2014:9

I det etterfølgende trekker vi fram en del sitater fra NOU 2014:9. F2Fs kommentarer vil da stå i kursivert skrift.

8.1 Formuleringen " Stebarnsadopsjon innebærer at barnet adopteres av partneren til en av barnets foreldre. Adopsjons- typen er særpreget ved at barnet bare får én ny adoptivforelder og samtidig beholder de rettslige båndene til den andre av foreldrene." er klønete formulert og kan misforstås.

Burde vært: Adopsjonstypen er særpreget ved at barnet bare får en ny adoptivforelder og samtidig beholder de rettslige båndene til adoptivforelderens ektefelle / samboer.

8.2.1 («to personer som bor sammen i et stabilt og ekteskapslignede forhold»)

Med tanke på stabilt for barnet, bør det tilføyes at samlivsbrudd under oppfostringstiden ikke tilfredsstillende kravet til adopsjon.

"..... og helt siden den gang har lovgiver i forarbeidene uttrykt skepsis til adopsjon som kan føre til brudd i kontakten mellom barnet og dets biologiske forelder. Adopsjonsmyndighetene har ført en relativt streng praksis for innvilgelse av søknad om stebarnsadopsjoner basert på det biologiske prinsipp."

F2F er kritisk til stebarnsadopsjon. Stebarnsadopsjon bør helt unntaksvis og under svært spesielle omstendigheter kunne finne sted, når begge biologiske forelder er i live.

foreningen 2 foreldre

"Det er et alminnelig akseptert synspunkt at det er det beste for barnet å ha mest mulig tilknytning til og kontakt med sine biologiske foreldre. Denne tilknytningen bør bare brytes der tungtveiende grunner av hensyn til barnet taler for det."

F2F er enig i dette. Men det bør eksemplifiseres hva som er tungtveiende grunner for å tillate stebarnsadopsjoner.

"Barnet beholder den rettslige tilknytningen til søkers ektefelle/registrerte partner/samboer samtidig som adopsjonen etablerer en rettslig tilknytning til steforelder, altså søker. Tilsvarende rettslig tilknytning til barnets andre opprinnelige foreldre brytes."

F2F mener det må oppstilles klare kriterier for når hvis og om myndigheten tillater å bryte de opprinnelige båndene mellom barnet og den biologiske forelder.

Det er en generell svakhet ved hele NOU 2014:9 at innstillingen er så vag når det gjelder å eksemplifisere og oppstille klare krav til når det tillates en inngripen av så alvorlig karakter som å bryte de familiemessige båndene mellom barn og en forelder som ønsker å opprettholde de familiemessige båndene til sitt/sine barn.

8.2.2.

"Det kan i enkelte tilfeller være sterke konflikter mellom barnets biologiske foreldre som er bakenforliggende årsak til søknad om stebarnsadopsjon, for eksempel der søknaden fremstår som en forlengelse av en konflikt om barnefordeling eller samvær."

F2F er vel kjent med denne problemstillingen Samværs sabotasje blir i realiteten ikke møtt med reelle sanksjoner i Norge fordi samværsretten mangler reell rettsbeskyttelse. I en slik situasjon med samværs sabotasje kan stebarnsadopsjon være neste skritt for "å få en av foreldrene ut av barnas liv". I en slik prosess vil ofte barna også kunne bli trukket ytterligere inn i konflikten mellom foreldrene. Forekomsten av foreldre som ikke respekterer barns familiemessige bånd til begge sine foreldre med sine respektive familiegrenser, er en av hovedgrunnene til at F2F mener at myndighetene må være særdeles restriktive med å tillate stebarnsadopsjoner.

Forelder uten foreldreansvar

"Ifølge retningslinjene skal også synspunktene til foreldre uten foreldreansvar ha stor betydning (rundskriv Q-1045 s. 18): «Adopsjon bør i alminnelighet heller ikke gis hvis den ene av forelderen uten del i foreldreansvaret i sin uttalelse går imot dette."

F2F mener at i et så viktig spørsmål som stebarnsadopsjon, bør foreldre ha en vetorett uavhengig av del i foreldreansvaret eller ikke. Det offentlige er pålagt å gjøre sitt ytterste for å fastsette farskap i de tilfeller hvor farskap ikke er oppgitt. Morskap og farskap bør respekteres.

"...tilfelle der forelderen tidligere har utsatt barnet, eller personer som står barnet nær, for vold, mishandling overgrep, grov omsorgssvikt, eller er tungt kriminelt belastet, jf. Hognestad

foreningen 2 foreldre

og Steenberg (2000) s. 175. Beskyldninger om slike forhold fra den annen part er ikke tilstrekkelig."

F2F mener at når slike forhold påberopes, må påstandene vurderes og underlegges vanlige beviskrav. Her burde også NOUen vært klarer, lovgiver må være klarere på disse forholdene.

Kontakt med den andre forelderen?

"I retningslinjene fremhever departementet viktigheten av om det har vært kontakt mellom den opprinnelige forelderen og barnet: «Det er ikke alene tilstrekkelig at forelderen tilsynelatende har vist manglende interesse for barnet gjennom lengre tid, ved ikke å utøve samværsrett eller på annen måte ha tatt kontakt med barnet. Det skal legges vekt på hva som er årsaken til at barnet ikke har eller har hatt lite kontakt med forelderen », jf. rundskriv Q-1045 s. 19."

F2F er enig i at det i slike tilfeller må settes søkelys på hvorfor samværet opphørte. Som nevnt foran mangler samværsretten rettslig beskyttelse i Norge. I tillegg er fortsatt flytting med felles barn slik at samvær vanskeliggjøres et stort problem i Norge. At en forelder gjennom sine handlinger har vanskeliggjort den andres samvær med barna, bør ikke medføre at en stebarnsadopsjon lettere kan gjennomføres.

Forholdets stabilitet

"Myndighetene må, så langt det er mulig, ha klargjort at forholdet mellom søker og ektefelle, registrert partner eller samboer er stabilt."

F2F mener at stabiliteten er såpass viktig at samlivsbrudd mellom forelder og steforelder i oppfostringstiden må være ekskluderende for å kunne søke om stebarnsadopsjon.

Konflikt mellom de opprinnelige foreldrene?

"Et moment som taler imot stebarnsadopsjon er «saker hvor det må legges til grunn at det er et motsetningsforhold mellom barnets foreldre, f.eks. med bakgrunn i uenighet om hvordan de skal løse spørsmål som gjelder omsorgen for og samvær med barnet». Her bør det «utvises forsiktighet med å innvilge søknaden."

F2Fs kommentar er at motsetningsforhold mellom foreldrene er årsaken til de fleste ønsker om stebarnsadopsjoner. F2F er helt enig i at det bør utvises forsiktighet med å innvilge stebarnsadopsjoner både i saker hvor det er motsetningsforhold mellom foreldrene (stebarnsadopsjon som fortsettelse av saker etter barneloven) og på generelt grunnlag. F2F mener imidlertid at formuleringen over er for lite tydelig. Det burde stått: "Hovedregelen bør være at søknad om stebarnsadopsjon ikke innvilges, hvis en biologisk forelder i mot stebarnsadopsjon, og bare i helt spesielle tilfeller, med særlige behov for barnet, gjøres unntak fra denne hovedregelen."

F2Fs høringsuttalelse til "NOU 2014:9 - Ny adopsjonslov."

foreningen 2 foreldre

Ulempe å vente til barnet er 12 år?

"Departementet peker på at i de fleste tilfeller er ikke adopsjon nødvendig for å sikre barnet et godt og harmonisk hjem sammen med opprinnelig forelder og steforelder."

F2F støtter dette synet. Det viktigste for å sikre barnet et godt og harmonisk hjem med en forelder og en steforelder, er partenes personlige egenskaper. En steforelder bør respektere at barnet i utgangspunktet har to foreldre og at det er en naturlig konsekvens at foreldrenes samlivsbrudd at barnet i den reorganiserte (kjerne)familien som følge av at foreldrene ikke bor sammen har sin nærmeste familie i to hushold.

F2Fs grunnholdning er at de to foreldrenes rolle i barnas liv bør respekteres, selv om mor og far ikke er kjæresten lenger, og at stebarnsadoptions derfor generelt bør avvises med mindre en av foreldrene er død.

Selv om det er vanlig praksis at barn bestemmer mer og mer selv når de passerer 12, så bør barna skånes mest mulig fra å måtte velge mellom foreldrene, og i særdeleshet mot å ta et negativt standpunkt til den ene eller endog være den som må initiere et endelig brudd med en av sine foreldre. Barn er ofte i en sårbar fase i denne alderen. Barn i denne alderen er ofte i opprør mot en eller begge foreldrene, og slike avgjørelser vil derfor kunne bli problematiske for barna også i det lange løp. Loven burde markere dette ekstra tydelig, for eksempel ved å sette som krav at særlige forhold må ligge til grunn for at det skal være adgang til å involvere barnet i en slik avgjørelse.

8.4.1.

"Adopsjonslovutvalget går i hovedsak inn for å videreføre dagens hjemler for stebarnsadoptsjon. Adopsjonsmyndighetene har i praksis lagt listen høyt for innvilgelse av søknader om stebarnsadoptsjon.

Selv om alle parter i adopsjonssaken – opprinnelig foreldre, steforelder og barnet selv – ønsker adopsjon, kan det være grunnlag for en restriktiv holdning. Adopsjon har vidtrekkende konsekvenser. Adopsjonsmyndighetene må både ta stilling til hva som er best for barnet under de eksisterende forholdene og vurdere et fremtidsperspektiv.

Det er ikke rent sjelden at barnet og opprinnelig forelder (gjen)oppretter et forhold når barnet blir eldre eller dersom barnets forhold til steforelder går tapt ved et brudd mellom forelder og steforelder. Bufdir påpekte dette i sin høringsuttalelse til NOU 2009:21".

F2F mener at stebarnsadoptsjon ikke burde gjennomføres så lenge den ene forelder er i live. Hvis den biologiske forelder vil ombestemme seg er det ingen mulighet for å omgjøre adopsjon. En stebarnsadoptsjon vil sjalpe ut både en av foreldrene og familien på dennes side, inklusive besteforeldre, tanter, onkler, kusiner og fettere.

8.4.3

"Det er den rettslige stillingen mellom barnet og dets forelder og steforelder som endres, og innvilgelse av søknad om stebarnsadoptions fremstår dermed ikke like prekær eller nødvendig som ved mange andre adopsjonstyper."

foreningen 2 foreldre

F2F støtter dette synet. Det er barnets behov som må være avgjørende, langt mer enn barnets alder.

"Adopsjonslovutvalget er enig med Hove-utvalget i at formålet med stebarnsadopsjoner er «å sikre juridiske bånd mellom steforelder og stebarn der det allerede foreligger følelsesmessige bånd på linje med et biologisk foreldre-barns-forhold» og at det vil falle utenfor formålet til stebarnsadopsjon «å sikre adopsjon der søknaden er begrunnet i et ønske om å etablere følelsesmessige bånd», jf. NOU 2009: 21 s. 121"

F2F støtter dette synes. Dessuten underslås systematisk de følelsesmessige bånd mellom barnet og den forelder barnet vil miste sine juridiske bånd til ved en stebarnsadopsjon fra debatten. Dette gjør at hele debatten om stebarnsadopsjoner framstår som temmelig ubalansert.

Vurderingen av stebarnsadopsjon bør i hovedsak dreie seg om bruddet med den biologiske forelder, og ikke tilknytningen til steforelder.

".....minst kreves en oppfostringstid på 5 år for at stebarnsadopsjon skal kunne innvilges (NOU 2009:21 s. 122)."

Her må det tilføye at oppfostringstiden må være sammenhengende, uten samlivsbrudd.

"Også Bufdir støttet Hove- utvalgets forslag om at det bør oppstilles et krav om at det må foreligge minst 5 års oppfostringstid for at mindreårige barn skal kunne adopteres (høringsuttalelsen til Bufdir datert 25. mai 2010"

Hva menes med mindreårige barn her? 12 år? F2F mener dette må presiseres i lovteksten.

"I tillegg vil forholdet mellom forelder og steforelder etter 5 år ha vist sin stabilitet."

F2F mener dette framstår som et konstruert argument. I dagens samfunn er det mange parforhold som tar slutt selv om de har vært sammen mer enn 5 år.

Det som er noe av utfordringen i forhold til relasjoner mellom barn og foreldre er det forgangne tankegodset om at vi skal konstruere noe som framstår som en kjernefamilie for barnet, om mor og far ikke bor sammen (lenger).

Statistikken viser at de som har gjennomgått samlivsbrudd med barn en gang har større sannsynlighet for nytt samlivsbrudd enn de som ikke har noe samlivsbrudd bak seg.

Stefamilien er en mye vanskeligere familie å få til å fungere enn kjernefamilien, fordi det er så mange flere relasjoner som skal etableres og vedlikeholdes over tid.

F2F vil peke på at i seriemonogamiets tid er det (biologiske) foreldre som er stabile for barnet, ikke "steforeldre som kommer og går". I stedet for å åpne opp for stebarnsadopsjoner, burde heller fokus være på å utforme en lovgivning som trykker relasjonene mellom barn og begge foreldre, uavhengig av foreldrenes samlivsstatus. Slik Norge også er bundet til gjennom internasjonale konvensjoner vi har sluttet oss til.

foreningen 2 foreldre

"Lovfestingen av 5-årskravet vil derfor ikke føre til store endringer i praksis, men sikre likebehandling av søkere bosatt i ulike regioner."

F2F mener at retningslinjene bør lovfestes for å sikre en ønsket utvikling og likebehandling av søkere bosatt i ulike regioner. Samt skape forutsigbarhet for alle involverte parter.

"Plikten til rettslig å anerkjenne oppståtte sosiale bånd kan også være aktuell der hvor dette innebærer at andre etablerte bånd brytes."

F2F skjønner ikke denne argumentasjonen. Burde ikke heller fokus være på å sikre de etablerte båndene til begge foreldrene, uavhengig av foreldrenes samlivsstatus? Hvorfor anses det som "legitimt" å bryte etablerte bånd når begge biologiske foreldre er i live?

"Personer som ikke oppnår 5 års oppfostringstid, kan i konkrete tilfeller avhjelpes med en senere voksenadopsjon etter alternativet «særlige grunner», jf. utkastet til § 16."

F2F mener at dersom lovgiver akter å legge seg på denne linjen, må det også presiseres i lovteksten hva som skal anses som særlige grunner.

"Dersom vilkårene er til stede, og adopsjonsmyndighetene avventer behandlingen av saken eller avslår saken med påskrift om mulighet for å søke på nytt når barnet har nådd en viss alder, kan barnet oppleve å komme i en situasjon hvor det er presset til å ta standpunkt."

F2F mener det å presse barn til å ta et slikt standpunkt kan være like uheldig som å presse barn til å ta standpunkt i en sak etter barneloven når det er stor konflikt mellom foreldrene.

Utgangspunktet må være at det skal sterke og dokumenterbare grunner til for å bryte de juridiske båndene mellom barn og en av deres foreldre, og at barna skal slippe å velge mellom sine foreldre og sine steforeldre. De aller fleste vil oppleve det å bli presset inn i en slik valgsituasjon som totalt urimelig.

Sluttkommentar

Foreningen 2 Foreldre er i utgangspunktet svært kritiske til stebarnsadopsjoner når begge barnets foreldre er i live.

Det som er noe av utfordringen i forhold til relasjoner mellom barn og foreldre er det forgangne tankegodset om at vi skal konstruere noe som framstår som en kjernefamilie for barnet, om mor og far ikke bor sammen (lenger).

Statistikken viser at de som har gjennomgått samlivsbrudd med barn en gang har større sannsynlighet for nytt samlivsbrudd enn de som ikke har noe samlivsbrudd bak seg.

Stefamilien er en mye vanskeligere familie å få til å fungere enn kjernefamilien, fordi det er så mange flere relasjoner som skal etableres og vedlikeholdes over tid.

foreningen 2 foreldre

F2F vil peke på at i seriemonogamiets tid er det (biologiske) foreldre som er stabile for barnet, ikke "steforeldre som kommer og går". I stedet for å åpne opp for stebarnsadoptions, burdet eller fokus være på å utforme en lovgivning som trykker relasjonene mellom barn og begge foreldre, uavhengig av foreldrenes samlivsstatus. Slik Norge også er bundet til gjennom internasjonale konvensjoner vi har sluttet oss til.

Med vennlig hilsen

Rune Harald Rækken
Leder, Foreningen 2 Foreldre

Hans Tau Hatlestad
Styremedlem, Foreningen 2 Foreldre